

CDM Watch
Rue d'Albanie 117
1060, Bruksela
BELGIA
info@cdm-watch.org

Ministerstwo Środowiska
Ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa
Polska

RADA DS. ŚRODOWISKA MUSI ZAJĄĆ SIĘ OGROMNĄ NADWYŻKĄ JEDNOSTEK PRYZNANEJ EMISJI

04.10.2012

Minister Środowiska
Sz.P. Marcin Korolec

Na podstawie obecnych zasad zarządzania Protokołem z Kioto państwa sygnatariusze mogą przenieść wszystkie niewykorzystane jednostki przyznanej emisji (AAU) z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego. Szacuje się, że nadwyżka ta sięga ponad 13 mld ton ekwiwalentu CO₂. Nowe, niezależne analizy wskazują, że jest to ponad tysiąc razy więcej niż przewidywane zapotrzebowanie (Point Carbon, patrz niżej). W trakcie drugiego okresu rozliczeniowego nadwyżka ta zwiększy się najprawdopodobniej do 17 mld ton ekwiwalentu CO₂. Wynika to z nieadekwatnych zobowiązań w zakresie redukcji emisji podjętych przez sygnatariuszy Protokołu.

Całkowita nadwyżka jednostek AAU dla Unii Europejskiej z pierwszego okresu zobowiązań wynosi ponad 4 mld, z czego polski udział szacuje się na 751,5 mln.

Istnieje duże ryzyko, że ilość jednostek AAU dostępnych w ramach drugiego okresu rozliczeniowego również będzie znacznie zawyżona. W związku z tym finansowe znaczenie nadwyżki z pierwszego okresu będzie niewielkie lub żadne, przy spodziewanym spadku ceny jednostek AAU do niemal 0 EUR/tonę.

Tymczasem nieograniczone przeniesienie nadwyżki jednostek AAU zmniejszy możliwości osiągnięcia globalnego porozumienia klimatycznego. Trudno wyobrazić sobie, w jaki sposób UE miałyby przekonać kraje rozwijające się do przyjęcia adekwatnych celów redukcyjnych, jeśli jej własne zobowiązania w tym zakresie są tak słabe, a system zarządzania nimi nadal zawiera znaczne luki.

Problem ten musi zostać rozwiązany podczas szczytu klimatycznego ONZ w Doha (COP-18). W przeciwnym razie zastosowana zostanie zasada pozwalająca na całkowite przeniesienie nadwyżki. Podczas negocjacji klimatycznych ONZ w Bangkoku, w sierpniu 2012, G-77 oraz Chiny zaprezentowały rozwiązania pozwalające na ograniczenie wykorzystania tej nadwyżki.

Propozycja ta spełnia wszystkie wymogi określone przez UE w konkluzjach Rady z marca 2011, niezbędne dla podjęcia zobowiązań w ramach drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto.

Jeśli Unia Europejska chce być traktowana poważnie, kiedy twierdzi, że spójność środowiskowa stanowi kluczowy warunek uczestnictwa w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto, powinna podjąć własne zobowiązania spełniające ten warunek.

Traktaty Unii Europejskiej stwierdzają, że „Rada stanowi większością kwalifikowaną” zarówno w kwestiach ogólnych (art. 16(3) Traktatu o Unii Europejskiej) jak i „podczas całej procedury” przystępując do nowych międzynarodowych porozumień, jakimi są również porozumienia dotyczące Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (art. 218(8) Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej).

Zgodnie z zapisami traktatowymi, ministrowie UE podczas następnej Rady ds. Środowiska, która odbędzie 25.10.2012, mogą przyjąć stanowisko przy większości kwalifikowanej. Nie jest do tego wymagana zgoda wszystkich 27 delegacji.

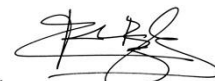
Sygnatariusze niniejszego listu apelują do Pana Ministra w szczególności o:

- wsparcie wspólnego stanowiska UE w sprawie propozycji G-77 w jego obecnej wersji, bez osłabiania go. Szczególnie istotna jest zgoda na anulowanie nadwyżki z pierwszego okresu rozliczeniowego pod koniec drugiego okresu rozliczeniowego oraz wyeliminowanie możliwej nadwyżki z drugiego okresu rozliczeniowego;
- zadeklarowanie, że Polska nie wykorzysta jednostek AAU z nadwyżki do wypełnienia zobowiązań w ramach drugiego okresu rozliczeniowego;
- zadeklarowanie, że Polska nie będzie nabywać jednostek redukcji emisji w ramach projektów wspólnego wdrażania realizowanych w krajach, które nie przystąpiły do drugiego okresu rozliczeniowego.

Bez skutecznego przywództwa Unii Europejskiej w najbliższej przyszłości, szanse na uniknięcie katastrofalnych zmian klimatu ulegną znacznemu oddaleniu.

Sygnatariusze:

Bogdan Vanden Berghe , Algemeen Secretaris 11.11.11

Dietmar Mirkes, Expert du climat, ASTM

Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen

Wiert Wiertsema, Senior Policy Advisor, Both ENDS

Olaf Bandt, Bundesgeschäftsführer, BUND

Klara Sutlovicova, Coordinator of Climate Programme, CDE

Eva Filzmoser, Programme Director, CDM Watch

CNCD -11.11.11

Christian Ege, Director, The Danish Ecological Council

Clare Perry, Senior Campaigner, EIA

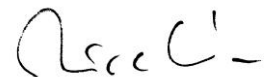
Samuel Martín-Sosa, International Coordinator, Ecologistas en Accion

Barbara Kvac - Head of Climate Program – Focus

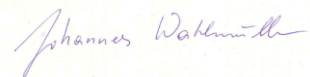
Jürgen Maier, Geschäftsführer, Forum Umwelt und Entwicklung

Christoph Bals, Political Director, Germanwatch

Johannes Wahlmüller, Klimasprecher, GLOBAL 2000

Génon Jensen, Executive Director, HEAL

IEW

Katharina Reuter, Klima Allianz

Mauro Albrizio, Direttore, Ufficio Europeo Legambiente

Bernd Bornhorst, Abteilungsleiter, Misereor

Leif Miller

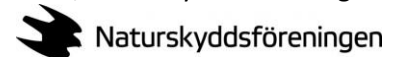
Leif Miller, NABU-Bundesgeschäftsführer, NABU

Leif Miller

Natuurpunt

Svante Axelsson, Secretary General, Naturskyddsfoereningen

Nuno Sequeira, Presidente da Direção Nacional, Quercus

Pierre Perbos, Président du Réseau Action Climat-France

Pierre Perbos

Lavinia Andrei, Presedinte, Reteaua de Actiune pentru Clima Romania

Isabel Diez Leiva, responsable de energías y cambio climático, SEO/BirdLife

Magdalena Dul-Komosińska, Dyrektor naczelný zarządu, WWF Polska

Magdalena Dul-Komosińska

Denitza Petrova, energy campaigner, Za Zemiata

Dodatkowe informacje:

Carry-over of AAUs from CP1 to CP2 –Future Implications for the Climate, Thomson Reuters Point Carbon, wrzesień 2012.

<http://bit.ly/AAUsurplusPointCarbon>

The Phantom Menace: An introduction to the Kyoto Protocol Allowances surplus. CDM Watch oraz CCAP Policy Brief: lipiec 2012.

<http://bit.ly/PzTE1H>